

Ngân Truyện Cười Đủ Loại

Công an biên phòng bắt được 1 thuyền vượt biên.. Lọc soát thấy có 1 túi nhỏ trong đó có 1 số bao nhỏ đựng đủ loại thuốc và 1 tấm ảnh già Hồ. Công an móc từng bao nhỏ ra thẩm vấn chủ nhân:

- Bao này chứa gì đây?
- Dạ thuốc ngừa lao
- Còn bao này?
- Dạ thuốc ngừa thai
- Bao này?
- Dạ thuốc ngừa sốt rét
- Bao này?
- Dạ thuốc ngừa uốn ván

Sau cùng cầm tấm hình già Hồ lên hỏi chủ nhân:

- Còn tấm hình này để làm gì?
- Dạ làm thuốc ngừa khi....nhớ nhà.

Một cán bộ lớn quay số hỏi điện thoại viên:

- Tôi cần gọi đi Niu-Giốc
- Vâng, thưa đồng chí, giá biểu là 8 đô la rưỡi cho 3 phút !
- Mẹ! Gì mà đắt thế? Với 8 đô tôi có thể gọi xuống Địa ngục và nói suốt cả ngày ấy chứ!
- Vâng , thưa ông đúng, đó là trường hợp gọi nội địa.

Bộ đội Tèo, một hôm công tác gần nhà, lén đơn vị chạy về thăm vợ. Nào đâu khi vừa xô cửa bước vào buồng thì thấy cô vợ đang "liên hoan" với đồng chí công an khu vực.

Thất vọng và uất quá, chiến sĩ Tèo lên cò súng AK cái rộp, chĩa họng súng vào đầu mình định lấy cò.

Đồng chí công an trông thấy, chặc lưỡi, khuya tay chưa kịp nói câu gì thì bộ đội Tèo quát lên:

- Cầm mồm! Rồi sẽ đến phiên mày ngay, thẳng chó chết!

Vợ cán bộ bảo chồng:

- Này cưng ơi, đừng mang công việc trong sở về làm nữa nghe.
- Không tốt đâu! Anh hàng xóm đi tù cũng vì mang việc về nhà làm đấy!
- Anh ta làm nghề gì?
 - Anh ấy là thợ chạy máy in tiền cho nhà nước.

Ở phố Hàng Ngang, Hà Nội (lục), một bà thấy bạn mình tắt tả chạy về phía ga xe lửa, bèn gọi giật lại:

- Bác Sáu đi đâu mà vội vã thế?
- Tôi vào Nam để đi Cà Mau. Nghe nói nhà nước cho xuất cảnh tự do, tôi phải nộp đơn cho kịp.
- Làm gì mà bác phải vào tận trong Nam và xuống tận Cà Mau để nộp đơn?
- Bác không biết gì cả! Người ta đã xếp hàng dài xuống tận đó rồi! Nếu trễ nải, sợ hàng dài kéo dài qua Phú quốc đó!!!

Trong một buổi thẩm vấn, một ông cụ di cư ở Gia Kiệm, cứ nhất định đòi giữ đạo dù có chết cũng cam, viên Công an bắt bẻ:

- Cụ nà người Việt Lam mà cứ đi thờ người lược ngoài, nại còn hôn cái bàn chân của cái tượng nó. Thử hỏi cụ có chịu hôn chân đồng chí Đỗ Mười không hở?

Ông cụ đáp:

- Có chứ, tôi sẵn sàng hôn chân ông Đỗ Mười nếu người ta đóng đinh ông ta lên thập tự giá!

Quan Toà:

- Sao anh lại đánh bạn anh?
- Tại nó chửi tôi là "Đồ Việt cộng!"
- Anh ta chửi anh bao giờ?
- Dạ hồi tháng 6 năm 1960
- Thế sao mãi đến bây giờ, tháng 6 năm 75, anh mới đánh anh ta?
- Vì bây giờ tôi mới hiểu thế nào là Việt cộng.

- Chủ thuyết Kác-mác, Lê-nin có khoa học không?
- Không!
- Sao vậy?
- Vì các chủ thuyết có tính cách khoa học bao giờ cũng được thí nghiệm vào loài vật trước đã.

Hai chú chó Đại hàn, 1 Nam hàn, 1 Bắc hàn gặp nhau bên cầu biên giới.

Chó Bắc hàn nói:

- Nghe nói bồ ở trong đó sướng lắm phải không? Định mò sang đây làm gì?

Chó Nam hàn nói:

- À dân trí thức thường hay muốn có chút tư tưởng xã hội chủ nghĩa cho nó thời thượng. Tớ cũng muốn học 1 chút ấy mà.. Còn bồ đi đâu sang đây? Không sợ chúng nó bắt được, bỏ tù rục xương à?

Chó Bắc hàn nói:

- Tớ cần sửa 1 hồi cho đã miệng. Ở bên tớ tụi nó cấm sửa.

Đỗ Mười cho gọi Bộ trưởng Bưu Điện lên mắng:

- Đồng chí làm ăn chả làm sao cả. Cứ để dân chúng viết thư than phiền với tôi rằng loại keo sau lưng con tem mới phát hành chả tốt gì cả, dán 1 chốc là bong ngay ra.

Bộ trưởng Bưu Điện:

- Dạ con tem nào cơ? Có phải con tem có hình của đồng chí trên ấy không ạ?

Đỗ Mười hơi bực:

- Chứ còn con tem nào nữa! Các con khác thì tôi chả quan tâm!

Bộ trưởng Bưu điện gãi đầu ấp úng:

- Thưa đồng chí Tổng Bí Thư, tôi có đích thân kiểm tra vụ này, nhưng khó nói quá!

- Sao? Đồng chí cứ việc nói!

- Thưa đồng chí có tận mắt thấy cách đồng bào dán tem mới biết. Họ nhỏ nước bọt vào mặt có hình đồng chí rồi dán xuống thì làm sao mà dính cho được!

Fidel Castro tới tham quan khám đường chật ních tù nhân ở Havana. Ông ta hỏi từng tù nhân, hỏi qua cB A mấy trăm người, tất cả đều nói "Tôi vô tội!".

Chỉ có 1 anh chàng trong bọn đáp tỉnh bơ:

- Thưa đồng chí, tôi có tội, có rất nhiều tội.

Khi ra về Fidel Castro ra lệnh thả tên "vô số tội" kia ra. Chúa ngục ngạc nhiên hỏi, Fidel Castro nhíu mày đáp:

- Trong ngục toàn những kẻ ngay lành vô tội, các anh lại giam lẫn lộn cái phùng vô loại lắm tội ấy vào để nó làm tiêm nhiễm thói hư tật xấu của bao nhiêu người khác hay sao?

Từ ngày Đảng giả vờ coi trời cho nhân gian, lắm người cũng giả vờ tưởng thật, lâu lâu kiếm có chửi đồng vãi câu cho đỡ ảm ức trong lòng.

Có một thanh niên Ngụy đứng trước cửa chợ Bến Thành chửi đồng:

- Tiên sư cha nó ! Chỉ vì một thằng già khốn nạn mà cả nước khổ sở, lầm than. Anh ta bị Công an điệu ngay về đồn.

Cán bộ chấp pháp thăm vấn:

- Anh chửi ai là thằng già khốn nạn?

- Thưa Cán bộ, tôi chửi.... Dương Văn Minh !

Cán bộ chấp pháp không vừa:

- Ý anh bảo vì Dương Văn Minh đầu hàng nên cả nước mới khổ, phải không?

Anh chàng thanh niên Ng5y thuộc loại lý đờn nên cũng bai bai:

- Không phải. Tôi chỉ vì thằng chả giết Ngô Đình Diệm nên cả nước khổ.

Cán bộ chấp pháp cười gằn:

- Anh cho rằng Ngô Đình Diệm với giải pháp Ấp Chiến Lược đủ sức trấn áp lực lượng giải phóng chứ gì? Hay anh cho rằng Ngô Đình Nhu với chính sách Bắc tiến có thể đánh thắng miền Bắc?

Anh thanh niên lắc đầu:

- Không phải vậy. Vì Dương Văn Minh giết Ngô Đình Diệm khiến Mỹ đổ quân vào làm cả nước khổ sở.

Cán bộ chấp pháp khe khẽ gật đầu:

- Nghe tạm được! Cả nước tuy gian khổ nhưng rồi cũng chiến thắng vinh quang. Thôi tha cho anh về. Đừng làm ồn chỗ công cộng nữa. Tôi biết nhiều người cũng ghét Dương Văn Minh nhưng chả cần phải làm náo loạn như thế. Vả lại muốn chửi ai phải nêu rõ tên người ấy ra mà chDi kéo lại có chuyện hiểu lầm lồi thôi. Anh nghe rõ chưa?

Anh thanh niên lễ phép đứng lên:

- Dạ tôi xin nghe lời cán bộ từ nay tôi sẽ chửi rõ tên "thằng già Minh khốn nạn làm cho dân khổ"

Cán bộ chấp pháp vỗ bàn:

- Anh kia anh chửi ai thế?

- Thằng già Minh. Dương Văn Minh!

Cán bộ bực quá, gầm lên:

- Anh mang cái thằng già Minh khốn nạn xéo ngay ! Xéo mau!

Trong trường một cậu bé 10 tuổi được 1 trò cùng lớp dạy:

- Tớ biết hầu hết người lớn đều có những bí mật họ luôn dấu diếm. Vì vậy rất dễ bắt chẹt họ bằng cách mình nói với họ rằng " Tôi biết hết sự thật rồi" ngay cả mình không biết 1 chút gì hết.

Cậu bé thuộc nằm lòng lời đùa bạn.

Hôm sau đi học về. Mẹ cậu ra cửa đón. Cậu nói:

- Con biết hết sự thật về mẹ rồi !

Mẹ cậu ta bèn móc túi cho cậu \$10 và nói:

- Đừng nói cho bố con biết nghe không.

Cậu bé im lìm nhận tiền.

Một lúc sau cha cậu đi làm về. Cậu lôi bố ra chỗ vắng và nói:

- Con biết hết sự thật về bố rồi !

Ông bố bèn móc túi ra tờ \$20 và nói nhỏ với cậu ta:

- Đừng nói cho mẹ con biết nghe không.

Cậu bé rất hài lòng về chuyện này.

Một hôm đi học về, vừa bước chân vào cổng nhà, gặp ông phát thư vừa bước ra, cậu ta nói:

- Tôi biết hết sự thật về ông rồi !

Ông phát thư bèn vất bịch thư xuống đất, dang tay ra và nói với cậu ta:

- Vậy thì lại đây cho ba ôm con. Con cưng của ba.

Một goá phụ chán cảnh sống thui thủi một mình. Bà quyết định đăng báo tuyển chồng với 3 điều kiện: anh ta phải dụ dàng, không bỏ rơi bà và đặc biệt phải là người mạnh mẽ trên giường.

Hôm sau, nghe tiếng chuông reo, bà ra mở cửa và thấy một người đàn ông vạm vỡ nhưng bị què chân, cụt tay đang ngồi trên chiếc xe lăn.

- Sẽ không có ai đáp ứng tốt mọi yêu cầu của bà như tôi. Tôi không có tay nên chẳng thể đánh bà. Tôi cũng chẳng có chân nên không thể rời xa bà được.

Người goá phụ hoài nghi hỏi.

- Thế còn khả năng làm tình của ông thì sao?

Người đàn ông bèn nói vắn lại:

- Thế bà nghĩ tôi bấm chuông cửa bằng cái gì?